

[Sigsgaard.]

at flertallet så skal stemme det ned på rygmarven som sædvanlig, men vi holder fast ved, at den nuværende landbrugspolitik er forbrugerfjendsk, miljøfjendsk og u-landsfjendsk, ja, den er i sidste ende også landmandsfjendsk. Derimod glæder den grovvarekoncerne, gødningsproducenterne, pesticidfabrikanterne og andre af den skuffe.

Dorte Bennedsen (S):

Svend Haugaard sagde i sit indlæg for nogle timer siden, at der i forbindelse med fastsættelsen af de nye landbrugspriser havde rejst sig en protest fra forbrugerside, og hr. Svend Haugaard spurgte i den forbindelse, om man da virkelig fra forbrugerside mente, at landbruget som det eneste erhverv ikke skal have omkostningsdækning.

I den forbindelse vil jeg godt opfordre hr. Svend Haugaard og med ham en række andre til at høre efter, hvad der egentlig er blevet sagt fra forbrugerside i dette spørgsmål. Det er nemlig meget klart blevet understreget af forbrugerne både herhjemme og i Bruxelles, at vi accepterer Kommissionens udgangspunkt for prisfastsættelserne, nemlig at grundlaget skal være den moderne effektive landmand, og at han skal sikres en indtægt på linje med gennemsnitsindkomsten for en faglært arbejder i det pågældende område. Forbrugerprotesten går således ikke mod grundlaget, men derimod mod den måde, hvorpå Kommissionen praktisk har udformet sine forslag.

Det vel nok alvorligste problem i EF's landbrug for øjeblikket er lagrene af skummetmælkspulver, og til løsning af dette problem har man så vedtaget regler om iblanding af skummetmælkspulver i foder, en løsning, som vil give alvorlige problemer for fjerkræ- og svinesektoren, problemer, som vel at mærke forbrugerne i sidste ende kommer til at betale for. Man har ligeledes vedtaget en ikke-leveringspræmie for mælk, en ordning, som næsten uvægerligt i løbet af et år eller to vil give overskudsproduktion af oksekød, igen til skade for forbrugerne.

På denne baggrund er det faktisk svært for forbrugerne at fatte visdommen i, at man f. eks. har vedtaget en yderligere prisforhøjelse på mælk helt i strid med Kommissionens egne bemærkninger om, at på områder, hvor der gennem det foregående år

har foregået interventionsopkøb, bør prisforhøjelserne være mindre end de gennemsnitlige prisforhøjelser.

Disse få eksempler blandt mange har jeg nævnt for at understrege, at forbrugerprotesterne ikke går mod de bestræbelser, som retter sig mod at give landmændene ordentlige og anstændige vilkår, men de retter sig derimod ret så skarpt mod den inkonsekvens og den mangel på langsigtet planlægning, som EF's politik på landbrugsområdet for øjeblikket er udtryk for.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg synes, der er grund til at takke for den debat, der er blevet ført her på foranledning af den forespørgsel, som hr. Fuglsang har rejst. Der er blevet fremsat mange synspunkter om et problem, som naturligvis er meget vigtigt for Danmark på grund af landbrugets stadig store betydning for samfundet som helhed.

Hr. Kofoed talte lidt hånligt om dyrskuetaler, hvor man roste landmændene, og jeg ved ikke, hvad det var, han sagde i den retning. Hele hans tale her var faktisk en slags, hedder det ikke via dolorosa, hvor han piskede sig selv og alle os andre med skorpioner for alle de forsømmelser, der var begået i årenes løb. Det kan der måske være grund til. Jeg manglede lidt af fanfaren i de taler, hr. Kofoed holder rundt omkring i landet, hvor han også pisker landmændene og alle andre med svøber for deres forsømmelser og landmændenes producentorganisationer for alle de ting, som hr. Kofoed har sagt er forsømt inden for landbruget. Hvis jeg roser landmændene ved dyrskuetaler, gør jeg det ud fra opfattelsen af, at man nok skal forsøge at lære sig lidt af den moderne pædagogik. I hvert fald siger de moderne pædagoger, at man kommer længere ved at rose folk end ved at rise dem, og det har jeg sådan i al fredsommelighed forsøgt at leve op til. Jeg tror såmænd, hr. Kofoed har fået ris nok for sin fremturen i øvrigt.

I øvrigt er der mange ting i det, som hr. Kofoed og andre har sagt, som jeg selvfølgelig fuldt ud kan tilslutte mig.

Hr. Ove Jensen sagde i sine bemærkninger, at det ville have været spændende, hvis landbrugsministeren havde sagt lidt om, hvad vi skulle gøre fremover. Jeg har jo ingenting sagt, og jeg har ingenting gjort.